

Dirk Van der Ougstraete (62) is officier bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Driehonderd per dag. Zoveel interventies moesten de brandweerdiensten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doen tijdens de eerste lockdown in ons land. Dat zijn er vijftig meer dan gemiddeld. Vaak waren ze coronagerelateerd.

“Onze job is sinds de lockdowns een pak moeilijker geworden. Als we iemand naar het ziekenhuis brengen met de ambulance, moeten we heel het voertuig opnieuw ontsmetten. We moeten veel meer uitrijden dan anders en vaak met minder volk, omdat er regelmatig collega’s uitvallen door coronabesmettingen”, vertelt Dirk Van der Ougstraete. Hij is militant voor ACV Openbare Diensten met meer dan 30 jaar dienst bij de Brusselse brandweer.

GEEN CORONAPREMIE

“Ondanks de tegenslagen hebben de mensen op het terrein keihard gewerkt. Dat verdient toch erkenning, zou je denken. Als je weet dat de Brusselse regering vijf miljoen over had op het einde van 2020, dachten wij: waarom krijgen wij geen coronapremie, net zoals ze die in de zorg krijgen?”

Die kregen ze niet. “Het excuus is dat we een instelling zijn van ‘openbaar nut’, net als de Brusselse administratieve diensten. Als ze die premie aan ons zouden geven, zouden ze die ook aan de rest moeten geven.”

Daar begint het probleem, volgens Van der Ougstraete. “In de rest van het land behoren de brandweerdiensten tot een hulpverleningszone, terwijl wij in Brussel deel uitmaken van de administratie. Dat klopt niet.”

TAALWETGEVING

De taalwetgeving – van toepassing op de Brusselse administratieve diensten – gooit verder roet in het eten. “Nieuwe mensen worden eentalig aangeworven.

Heb je een diploma van een Vlaamse instelling? Dan word je als Nederlandstalige aangeworven, ook al ben je perfect tweetalig. Ongeveer dertig procent van de aanwervingen moeten Nederlandstaligen zijn, de rest Franstaligen. Met andere woorden: als je tweetalig bent en een Nederlandstalig diploma hebt, word je meer benadeeld dan een Franstalige die geen woord Nederlands kan.”

“Hard gewerkt tijdens de lockdowns, maar op respect moeten we niet rekenen.”

Daar komt nog bij dat ze wel een tweetalige dienst moeten aanbieden. “In elke ambulance moet dus zowel een Frans- als Nederlandstalige collega aanwezig zijn. In de praktijk is dat niet haalbaar, want dan moeten de Nederlandstalige collega’s dubbel zoveel shiften doen als de Franstaligen. Hopelijk dringt het bij de beleidsmakers snel door: de Brusselse brandweerdiensten en ambulanciers zouden geen instelling van openbaar nut mogen zijn, maar een organisatie waar functionele tweetaligheid verplicht is.” 🗣️

TEKST
Nathalie De Bisschop

FOTOGRAFIE
Anton Coene